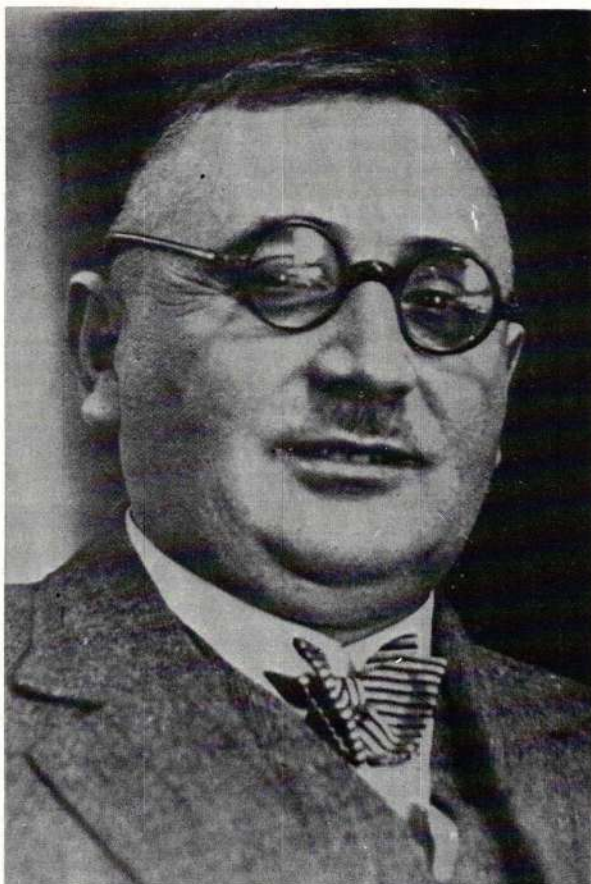

JEVREJSKI ISTORIJSKI MUZEJ

IZLOŽBA
GECA KON

knjižar i izdavač

decembar-februar 1993-1994.

Kralja Petra 71 a, I sprat Beograd

BIOGRAFIJA

Geca Kon je rođen 2. avgusta 1873. godine u Čongradu, u Austro-Ugarskoj, od Goca Bernarda Kona, rabina, i majke Lujze. Ugledna i imućna aškenaska porodica Kon se, po rođenju sina, preselila u Zemun gde je Geca proveo detinjstvo i školovao se. Roditelji su ga upisali u Trgovačku školu, na knjižarski smer. Bio je to pravi izbor ako imamo na umu koliko će Geca Kon, kasnije, biti uspešan baš u tom poslu.

Nakon toga je mladi Geca Kon pohađao Gimnaziju u Novom Sadu koju nije završio što, međutim, nije imalo uticaja na njegov životni put. Ono što je, zaista, moglo imati uticaja bilo je u samoj sredini. Naime, u Novom Sadu je vođen aktivan kulturni život koji je postao još bogatiji 1864. godine doseljavanjem Matice srpske iz Pešte. To je bio period kada su izdavaštvo i knjižarstvo bili bolje razvijeni u Novom Sadu nego u Beogradu.

Posle napušanja gimnazije, Geca Kon je, ipak, došao u Beograd i zaposlio se u knjižari i antikvarnici Fridriha Breslauera. Tu je radio nekoliko godina, tačnije do 1894. Iako mu je to bilo prvo radno mesto, Geca Kon se odlično snašao pokazavši veliki smisao za knjižarski posao. Svoje dalje radno iskustvo je stekao vrativši se ponovo u Novi Sad i zaposlivši se kod uglednog izdavača i knjižara, Arse Pajevića. Radeći kao delovođa i glavni pomoćnik Arse Pajevića, proveo je sedam veoma korisnih godina.

Želja da otvori sopstvenu knjižaru polako je sazrevala i postajala sve realnija mogućnost. Sledeći svoje snove i planove, Geca Kon je krajem 1900. godine predao molbu Upravi grada Beograda za dobijanje srpskog državljanstva. Već sledeće godine Geca Kon je položio zakletvu i postao, kako bi se reklo u ono vreme, Srbin Mojsijeve vere, tj. srpski podanik čije će podanstvo od statusa lojalnog građanina, što je Geca Kon svakako bio, prerasti u simbol izdavačke i knjižarske delatnosti, kao jedne od nezaobilaznih podloga opštekulturne eskalacije u Srbiji u prvoj polovini XX veka.

Te 1901. godine Geca Kon je otvorio Knjižaru u Knez Mihailovoj ulici. Oženio se Elzom Vajs, Jevrejkom iz Beča i imali su dve kćeri, Elviru i Malvinu. Do kraja života, Geca Kon će biti bogat čovek - na ličnom, duhovnom i poslovnom planu.

Posle bombardovanja Beograda 6. aprila, kada su Nemci okupirali grad i otpočeli zverske progone Jevreja, Geca Kon se sa porodicom sklonio u Vrnjačku Banju. Međutim, Nemci su uhapsili Konove, razdvojili ih i prebacili Gecu prvo u zloglasni logor smrti na Sajmištu ali ga, iz nekih razloga, nisu tamo zadržali nego je, zatim, odveden u zatvor Gestapoa na trgu Nikole Pašića. Posle nekog vremena provedenog na tom užasnom mestu Geca Kon je sa grupom zatvorenika sproveden u Beč, opet u zatvor. To je bio kraj puta. Jednog dana, 1941, nacisti su ga negde izveli i ubili. Kojeg dana i na kom mestu, nije se nikad saznalo.

Niko od Gecine porodice nije preživeo nacistički pogrom. Njegovu suprugu Elzu, obe kćeri i unučad, kao i zeta Franju Baha (Elvirinog muža) streljali su Nemci u mestu Jabuka, kod Pančeva. Rat je preživeo samo drugi zet, oficir Hercog, koji je bio u ratnom zarobljeništvu kao oficir kraljevske vojske.

Tragična smrt Gece Kona i njegove porodice je samo jedno u moru sumanutih nacističkih zločina. Taj zločin je imao i svoj nastavak, u drugom obliku. Posle smrti Gece Kona, Nemci su u Beogradu postavili veliku antimasonsku, antikomunističku, odnosno antijevrejsku izložbu koja je, prethodno, bila prikazana samo u Nemačkoj. Posebno mesto na ovoj izložbi laži, imala je radna soba Gece Kona...

Ove godine je 120-godišnjica rođenja Gece Kona, izvanrednog čoveka i našeg velikog knjižara i izdavača. O svemu što je učinio i postigao uvek će neosporno svedočiti onaj veliki broj knjiga "...IZDAVAČKE KNJIŽARNICE GECE KONA".

ПЛАВА ПТИЦА

КЊИГА ЗА МЛАДЕ И СТАРЕ
НАЈЗАНИМЉИВИЈИ ИЗБОР РОМАНА И ПРИПОВЕДАКА
ПРУЖА ВАМ

»НАША КЊИГА«

НАЈБОЉА ЕДИЦИЈА НАШИХ САВРЕМЕНИХ ПИСАЦА

Душан Радич
КИЛОМЕТРА НА САТ
ч. 15.— У платну 25.— дин.
и Вуковић

18—19. Ст. 1—

ЗЛАТНА КЊИГА

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА: БЕОГРАД, ДОБРАЧИНА 30
УРЕДНИК: Ж. ВУКАДИНОВИЋ

GECA KON - KNJIŽAR I IZDAVAČ

Štamparska i izdavačka delatnost u Srbiji počinje jednim političkim uspehom. Naime, po završetku Drugog srpskog ustanka protiv Turaka i usmenog dogovora između kneza Miloša Obrenovića i Marašli Ali paše, 1816. godine, Porta je pristala

na pregovore oko davanja autonomije Srbiji. Sedma tačka molbe za autonomno unutrašnje uređenje Srbije, koja je tada upućena u Carigrad, odnosila se na štampariju... Pre nego što je uopšte stiglo zvanično odobrenje Porte, knez Miloš je preduzeo korake da se nabavi štamparija za Beograd.

Objavom Hatišerifa 1830. godine Srbija je priznata za autonomnu kneževinu pod vrhovnom vlašću sultana. U međuvremenu, posle dugog traganja i uz mnogo truda, štamparija je konačno kupljena u Petrogradu (Peterburgu). Za nabavku su bili zaduženi izaslanici kneza Miloša, Avram Petronijević i Cvetko Rajović, koji su štampariju uspeali da dopreme u drugoj polovini maja, 1831. godine. Pri tom su angažovali jednog nemačkog štampara, Adolfa Bermana, koji je došao iz Petrograda i skoro godinu dana samostalno rukovodio radom ove, u tadašnjoj Srbiji, nepoznate mašine. Berman je bio podređen jedino samom knezu, odnosno kneževoj Kancelariji. U martu 1832. godine odštampana je prva knjiga u Beogradu. Od tada, za administrativno nadležno lice i korekturu u štampariji postavljen je prof. Više škole u Beogradu, Dimitrije Isailović.

Tako je počeo razvoj šamparske i, istovremeno, izdavačke delatnosti u Srbiji. Dalji podsticaj u razvoju ovih izuzetno važnih kulturnih delatnosti, usledio je 1858. godine kada je knez Aleksandar Karadorđević dao odobrenje da se osim dotadašnje i jedine, Državne štamparije, mogu otvarati i privatne, širom Srbije.

Beogradski Jevreji, naročito rabini, i ljudi od duha beogradske jevrejske zajednice, pokazivali su veliku naklonost prema svim delatnostima koje su, na razne načine, vezane za KNJIGU. Još od početka XVI veka, bavili su se prevodenjem, pisanjem knjiga i komentara, objavljivanjem tekstova, itd., uvrstivši se u pionire izdavaštva u Srbiji u XIX veku.

Međutim, pravo vreme srpskog izdavaštva, i knjižarstva, došlo je sa Gecom Konom 1901. godine, kada je otvorio Knjižarnicu za srpsku i stranu književnost. U tom trenutku Beograd, svakako, nije mogao znati da je u XX vek zakoračio praćen jednim događajem od izuzetnog kulturnog značaja... Jer, pojava Gece Kona i njegove Knjižarnice bila je događaj koji će se ubrzo, i te kako, primetiti. Osetiće se kao dobar duh oko koga će se dugi niz godina okupljati srpski autori, i koji će čvrsto podržavati srpsku književnost uz istovremeno šire upoznavanje javnosti sa stranom.

Knjižara Gece Kona je otvorena 1. maja 1901. godine, kratko vreme pošto je pokrenuto izdavanje "Srpskog književnog glasnika", koji je osnovao Bogdan Popović, veliki esteta i kritičar i jedna od ključnih ličnosti novije jugoslovenske literature. Između Knjižare i Glasnika odmah je uspostavljena dugotrajna, suptilna veza - saradnici Glasnika bili su, takođe, i saradnici Gece Kona. Obe ustanove ušle su u najviše intelektualne redove tadašnjeg Beograda.

Prema načinu rada Knjižarnica je bila tip tzv. izdavačke knjižare tako da je Geca Kon, kao knjižar-izdavač, zajedno sa čitavom grupom drugih poslovnih ljudi istog profila, činio posebnu celinu koja je uspešno i efikasno unapređivala izdavaštvo u Srbiji. Knjižarnica Gece Kona je radila i funkcionisala na dosta slobodnom principu, odnosno bez konkretne redakcije, u skladu sa savetima i sugestijama intelektualne elite Srbije koja se rado okupljala oko Gece Kona. S obzirom na to, Knjižarnica je imala sjajan ugled i bogat kulturni uticaj na sredinu.

Prebrodivši Prvi svetski rat, mada uz ogromne teškoće, Geca Kon je u godinama između dva Svetska rata ponovo zauzeo mesto vodećeg beogradskog knjižara-izdavača. U tom periodu dolazi i do udruživanja knjižara-izdavača, što je imalo i dobrih i loših strana. Prvo je bilo osnovano Knjižarsko udruženje u Beogradu 1921. godine (preraslo u Knjižarsko udruženje Srba, Hrvata i Slovenaca), koje je donelo detaljna i ambiciozna Pravila svih vrsta poslovanja vezanih za knjige. Jedan od osnivača, a zatim i predsednik Upravnog odbora Udruženja, bio je Geca Kon. Udruženje je uspeo da skrene pažnju državnog vrha na sebe i da reguliše status svojih članova. Istovremeno, unutar Udruženja su postojale ozbiljne nesuglasice koje su kulminirale 1929. godine, kada je i Geca Kon dao ostavku. Sledeća konkretna organizacija knjižara i izdavača u Kraljevini Jugoslaviji usledila je 1933. godine (Osnivačka skupština je bila oktobra 1933. u Beogradu), pošto je uloženo mnogo truda da se postigne jedinstvena orijentacija u poslu. Formiran je Savez knjižarskih organizacija, opet sa "dobrim" i "lošim" stranama, koji će trajati do 1941. godine. Međutim, bez obzira na sve prilike i neprilike, uticaje knjižarskih udruženja na opšte stanje i razvoj knjižarsko-izdavačke delatnosti bi trebalo istaći kao pozitivne.

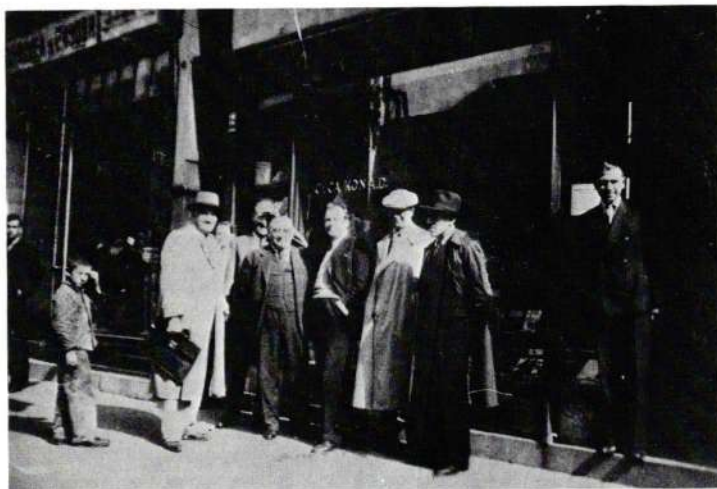
U komplikovanom, ali sve bogatijem mozaiku beogradske poslovnosti i kulturnih zbivanja u to vreme, Geca Kon je konstantno zauzimao jedno od centralnih mesta. Njegov novi poslovni napredak usledio je 1934. godine kada je spojio svoju Knjižarnicu sa knjižarom Franje Baha, svoga zeta, kao i sa radnjom koja je prodavala laboratorijski materijal (u Knez Mihailovoj broj 8). Tako je 12. januara 1934. zvanično oformljeno Izdavačko preduzeće Geca Kon A.D. Poslovoda je bio Franjo Bah, a on je zaposlio tadašnje najuglednije beogradske knjižare. Mada se do tada Knjižarnica Gece Kona selila par puta, menjajući samo broj zgrade ali nikad ulicu, od 1934. Izdavačko preduzeće Geca Kon A.D. odnosno čuvena Knjižarnica, ostaju na adresi - Knez Mihailova 12. Danas se u toj zgradi nalazi velika i lepa Knjižara "Geca Kon", koja pripada Izdavačkom preduzeću "Prosveta".

Izdavački rad Gece Kona predstavljen je 1935. godine Katalogom 35 GODINA IZDAVAČKE KNJIŽARNICE GECA KON. Bilo je to 35 godina pružanja snažne

podrške srpskoj kulturi. Prva knjiga koju je izdao Geca Kon 1905. godine bila je "Sintaksa srpskog jezika za srednje škole" Janka P. Lukića. Te godine, i jedina izdata knjiga... Kao da je to bio samo mali "uvod" u ogromni izdavački rad Gece Kona koji je obuhvatio: veoma veliki broj književnih dela, uglavnom srpskih ali i stranih pisaca, sve vrste udžbenika za srednje i više škole, niz naučnih i stručnih dela među kojima se nalazi i jedna od najznačajnijih knjiga iz pravne literature - Ustavno pravo (Osnovi javnog prava Kraljevine Srbije), 1907, autora Slobodana Jovanovića i dr Koste Kumanudija, časopis "Arhiv za pravne i društvene nauke", objavljuvan do 1932. godine u ukupnom broju od 42 sveske, zatim velike i popularne edicije - Zlatna knjiga, Školski pisci, Naša knjiga, filozofska serija Karijatide, kao i Svedočanstva o velikim ljudima i događajima.. Ako izdavački opus Gece Kona posmatramo iz drugog ugla, ne prema tematici nego prema autorima, videćemo da je Geca Kon izdavao knjige naših eminentnih stručnjaka, naučnika i književnika, kao što su: Dragiša Vasić, Slobodan Jovanović, dr Dušan Nedeljković, dr Toma Maretić, dr Tihomir Đorđević, dr Miloje Milojević, Veljko Petrović, Pavle Popović, Jovan Skerlić, Branislav Nušić, Miloš Crnjanski, i mnogi drugi.

Očigledno, noseći u sebi ne baš čestu kombinaciju oštrog poslovnog duha i rafiniranog osećanja za kulturne tekovine, Geca Kon je još 1933. godine osnovao Akademiju 7 umetnosti (koja je jednom godišnje dodeljivala novčanu nagradu od 10.000 dinara). Pozitivni kulturni uticaji na sredinu nisu zračili samo iz Knjižarnice i Preduzeća, već su proizlazili iz mnogih učešća na sajmovima knjiga, a od 1935. godine, kada je odlukom Saveza knjižarskih organizacija Paviljon "Cvijeta Zuzorić" počeo redovno da demonstrira knjige (tzv. "Dani knjige"), Geca Kon je bio najčešći i najveći izlagač.

Posle svega, nemoguće je zaboraviti.

BIOGRAPHY

Geca Kon was born in Čongrad, Austro-Hungary, on August 2nd, 1873. His father Bernard, a rabbi, and mother Luisa were respectable and wealthy Ashkenazi Jews. Soon after their son was born they moved to Zemun where Geca spent his childhood and attended the Trade School, the Bookselling department. It was the right choice if we have on mind his future success precisely in this kind of work.

Afterwards, the young Geca attended the Novi Sad city High School but he didn't finish it. However, it exerted no influence on his future life. The real influence came from the city surroundings themselves. Namely, Novi Sad was a city with a high level of cultural activities, especially since 1864 when the Matica Srpska (the Serbian, national cultural organization) moved from Budapest to Novi Sad and settled there.

After he had left the High School Geca Kon came to Belgrade and found himself a job in Fridrih Breslauer's Bookshop. He worked there till 1894. Although it was his first employment Geca Kon did very well, showing a great sense for this kind of work. He got further working experience once again in Novi Sad where he worked for the famous publisher and bookseller Arsa Pajević as his manager and main assistant.

Geca Kon's wish to have a bookshop of his own came true. Persistently pursuing these dreams and plans, at the end of 1900 Geca Kon requested the citizenship from the Belgrade city Administration. The following year Geca Kon made an oath to the State and became a Serbian citizen. Nevertheless, he was more than a loyal citizen – he became the symbol of the publishing business certainly considered one of the fundamental activities in the general cultural progress in Serbia, in the first half of the 20th century.

Geca Kon opened the Bookshop in 1901, in Prince Michael street in Belgrade city center. He married Elza Vais, a Jewish lady from Vienna and they had two daughters, Elvira and Malvina. Till end of his life Geca Kon was a rich man – in his mind, soul and work.

With the brutal German occupation of Belgrade, 1941, persecution of Jews began. Geca Kon and his family left the city and went to Vrnjačka Banja (spa), but soon after they were arrested by the Nazis. Geca Kon was transported first to the death camp of Sajmište (Belgrade), than to the Gestapo prison. After he had spent some time at this horrible place, Geca Kon was transported to Vienna to prison again. That was the end. One day, 1941, Geca Kon was taken away and killed by the Nazis. It has never become known when and where.

None of the Geca Kon family survived the Nazi persecution. His wife Elza, both daughters with all their children and the son-in-law Franjo Bah (Elvira's husband) were shot at Jabuka, a place near of Pančevo town. Only the other son-in-law of Geca's, Leopold Hercog, survived WW II as a Yugoslav Royal Army officer, imprisoned in some German war prisoners' camp.

The tragic end of Geca Kon and his family was one among numberless Nazi crimes. Moreover, this crime had its extension: Geca Kon had already been dead when Germans made the antimasonic, anticommunistic and (what else) antiJewish exhibition in Belgrade. One part of this shameful exhibition was aimed against Geca Kon.

This is the year of 120 anniversary of Geca Kon's birth. How worthy his work was is indisputably confirmed by the great number of books PUBLISHED BY GECA KON...

GECA KON – BOOKSELLER AND PUBLISHER

Printing and publishing work in Serbia actually began with one particular political success. Namely, after the Second Serbian Insurrection against the Turkey had been over and the verbal agreement between Serbian Prince Miloš (the Obrenović dynasty) and Marašli Ali Pasha had been achieved, 1816, the Turkish empire agreed to negotiate with the Serbs about giving an internal autonomy to Serbia. The 7th point of the Serbian demand for the autonomy referred to the printing house... Before the official Turkish permission was declared Prince Miloš had begun to look for a printing press for the city of Belgrade.

By the *Hatısherif* (the special Turkish law) of 1830, Serbia was recognized as an autonomous principedom under the supreme authority of the Sultan. In the meantime, after a long search a printing press was bought in Petersburg by the princely deputies Avram Petronijević and Cvetko Rajević, and finally brought to Belgrade in May, 1831.

At the beginning, this printing machine unknown to the then Serbia, was entrusted to the German printer Adolf Berman from Petersburg who spent almost a year in Belgrade working on it. In March, 1832, the first book was printed in Belgrade. Since then the Belgrade printing house, e.g. the State Printing House, was run by professor Dimitrije Isailović appointed by Prince Miloš.

The development of the printing and simultaneously publishing work got started. The next stimulus regarding these culturally significant activities came in 1858, by Prince Aleksandar (the Karadorđević dynasty), who permitted private printing and publishing business to be run all over Serbia.

Belgrade Jews, rabbies and other educated people were showing a great predilection for all the activities concerning the BOOK. Since the beginning of the 16th century they have continually engaged themselves in writing, translating, as well as in publishing – paving the way for the publishing work in Serbia, in the 19th century.

But, the right time for publishing in Serbia began with Geca Kon in 1901, when he opened the Bookshop for Serbian and Foreign Literature. At that moment Belgrade couldn't know that its step forward into the 20th century was followed by an especially important happening, for appearance of Geca Kon's Bookshop was a real happening soon well noticed and received like a good spirit, gathering Serbian writers and supporting all kinds of literature.

Geca Kon's Bookshop was opened on May 1th, 1901, soon after the "Serbian Literary Herald" was issued. The periodical "Herald" was founded by Bogdan Popović, the famous aesthetician and critic and one of the essential figures of the contemporary Yugoslav literature. Between the Bookshop and the Herald a special long-lasting connection was established – Geca Kon and the Herald had the same associates and contributors. Both institutions were significant parts of the Belgrade intellectual elite.

According to the working methods Geca Kon's Bookshop was a so-called publishing bookshop type. Geca Kon and the other booksellers-publishers constituted successful professional essence of the progressive Serbian publishing. Geca Kon's Publishing Bookshop was based on some kind of free initiative, e.g. with no particular editorial board. The Bookshop worked in accordance with the suggestions of the highest Belgrade intellectuals who were in permanent contact with Geca Kon. These facts explain the tremendous reputation and cultural influence that Geca Kon's Publishing Bookshop had in Belgrade.

In spite of troubles Geca Kon surmounted the WW I and took again the main position in Belgrade publishing activities. The period between the two World Wars was also marked by two important organizations concerning bookselling and publishing. The first was the Booksellers' Association founded in Belgrade, 1921 (the Association of the Serbs, Croats and Slovenians). Geca Kon was one of the founders

and the President of the Executive Board. The Association proclaimed the Rules which comprised all kinds of work concerning books. But, this useful Association was ruined by the critical internal misunderstandings that culminated in 1921, when Geca Kon resigned. After many efforts to accomplish professional harmony, booksellers and publishers (from all parts of the Yugoslav Kingdom again), founded the Federation of the Bookselling Organizations in 1933. The Federation held out till 1941, characterized by the same advantages and faults as the previous one. Nevertheless, the influences of these associations were of use in the general development of bookselling and publishing in Yugoslavia.

Geca Kon constantly had the leading role in the Belgrade world of business and cultural events. In 1934 Geca Kon officially formed the Publishing Firm (PUBLISHING FIRM GECA KON A.D.) by putting together his Bookshop with his son-in-law Franjo Bah's Bookshop and with the Laboratory material Store (also located in Prince Michael street). Till then Geca Kon's Bookshop had moved a couple of times changing only the buildings but never the street – since 1934 the Publishing Firm Geca Kon A.D. and the famous Bookshop have stayed at the address: No 12 Prince Michael street. The honourable name of Geca Kon still stands at this address. Today this is the name of the large Bookshop of the Publishing Firm "Prosveta".

Geca Kon's publishing work is represented by the Catalogue 35 YEARS OF THE PUBLISHING BOOKSHOP OF GECA KON, issued in 1935. The first book published by Geca Kon was the "Syntax of the Serbian Language for High Schools", by the author J.B. Lukić, 1905. The only one, that year. It was just a small introduction to the marvelous publishing activity: a great number of literary works mostly by Serbian but also by foreign writers, all kinds of school books, numerous scientific and expert works and studies, including one of the most significant law books – Constitutional Law, 1907, by Slobodan Jovanović and Dr Kosta Kumanudi, the periodical "Archives for the Law and Sociological Sciences", 42 volumes, published till 1932, big and famous editions – The Golden Book, School Writers, Our Book, the Blue Bird, Kariatide (philosophical edition), Evidences About Great People and Events, etc.

On the other hand, having on mind the authors, this review contains the eminent names of scientists and writers, such as: Dragiša Vasić, Slobodan Jovanović, Dr Dušan Nedeljković, Dr Tihomir Đorđević, Dr Toma Maretić, Dr Miloje Milojević, Veljko Petrović, Pavle Popović, Jovan Skerlić, Branislav Nušić, Miloš Crnjanski, and many others, also including foreign authors.

Obviously, Geca Kon possessed the rare combination of sharp business mind and refined sense for the cultural progress. In 1933 he founded the Academy of Seven Arts (with an annual price)... He took part in many book-fairs in the country and abroad highly representing Belgrade publishing work. In 1935, thanks to the Federation of Booksellers' Organizations, began the periodical cultural manifestation called "The Days of Books" (held out in "Cvijeta Zuzorić" Gallery in Belgrade) where Geca Kon was permanent participant, and the greatest one.

It is impossible to forget.

Ideju za ovu izložbu dala nam je mr Simha Kabiljo Šutić. Autor teksta u katalogu izložbe je Vojislava Radovanović. Autor izložbe je Milica Mihailović.

KNJIGA O GECA KONU Velimira Starčevića pomogla nam je u izradi teksta za katalog i u postavljanju izložbe. Plakat je uradio Branko Gavrić. Arhitektonski plan izložbe uradio je Tihomir Obradović.

Zahvaljujemo gospodinu Ivanu Gadanskom, direktoru Univerzitetske biblioteke "Svetozar Marković" što je omogućio da nam Biblioteka pozajmi veći broj knjiga i dokumenata za izložbu. Zahvaljujemo gospodi Andi Tošić koja je u Arhivu Univerzitetske biblioteke pronašla izuzetno zanimljiva dokumenta, koja se sada prvi put izlažu. Zahvaljujemo gospodinu Dušanu Sindiku što nam je iz svoje porodične arhive pozajmio dokumenta i drugi materijal. Zahvaljujemo Pedagoškom muzeju na pozajmici većeg broja udžbenika koje je izdavao Geca Kon.

SPONZORI:

Milentija Popovića 9
011 130 983

KONJ-HOLDING, Bulevar revolucije 298
TOTAL DIZAJN, Nemanjina 4

ПОВОДОМ 120 ГОДИНА ОД РОЂЕЊА ГЕЦЕ КОНА

ЈЕВРЕЈСКИ ИСТОРИЈСКИ МУЗЕЈ

И

И.П. ПРОСВЕТА

Вас позивају

у уторак, 14. децембра 1993. у 12 часова на

ОТКРИВАЊЕ СПОМЕН-ПЛОЧЕ ГЕЦЕ КОНА

у књижари „Геца Кон“, Кнез-Михаилова 12.

Поздравна реч:

Петар Џаџић

Симха Кабиљо Шутић

У ~~четвртак~~ ^{ПЕТАК} 17. децембра 1993. у 13 часова

Позивају Вас на
отварање изложбе

ГЕЦА КОН — КЊИЖАР И ИЗДАВАЧ

у Јеврејском историјском музеју, Краља Петра 71.